

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžfk/65/2017
Identifikačné číslo spisu: 4016200247
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4016200247.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Marty Molnárovej v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): BIOENERGY TOPOLEČANY s.r.o., Budovateľská 38, Prešov, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou BENČÍK & PARTNERS ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, s.r.o., Františkánske námestie 4, Prešov, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102457770/2016 zo dňa 22. januára 2016, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/58/2016-83 zo dňa 14. decembra 2016 takto,

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/58/2016-83 zo dňa 14. decembra 2016 zamietla.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre (ďalej v texte rozsudku aj „krajský súd“) postupom podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu a podľa § 168 SSP neúspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

2. Podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 102457770/2016 zo dňa 22.01.2016, ako aj rozhodnutia Daňového úradu Žilina (ďalej len „správca dane“) č. 20960451/2015, ktorým žalobcovi určil rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2014 v sume 500,- eur a znížil mu nadmerný odpočet za uvedené zdaňovacie obdobie zo sumy 47.575,64 eur na sumu 47.075,64 eur.

3. Žalobca si v daňovom priznaní za kontrolované zdaňovacie obdobie uplatnil nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty v sume 47.575,64 eur a správca dane mu priznal nadmerný odpočet v sume 47.075,64

eur. Krátenie nadmerného odpočtu zdôvodnil nepriznaním dane z pridanej hodnoty na vstupe z dodávateľskej faktúry č. 20140316 od dodávateľa, t. j. spoločnosti Prokion, s.r.o., ktorou bolo žalobcovi vyfakturované poradenstvo v zmysle zmluvy o poskytovaní poradenstva zo dňa 01.01.2012. Správca dane nepriznanie dane z pridanej hodnoty na vstupe odôvodnil tým, že žalobca predmet plnenia nepoužil na dodávku tovarov a služieb ako platiteľ dane.

4. Súdny prieskum zákonnosti napadnutého rozhodnutia krajský súd zameral na zodpovedanie spornej otázky týkajúcej sa vyhodnotenia zisteného skutkového stavu vo vzťahu k využitiu deklarovaneho zdaniteľného obchodu na ďalšie zdaniteľné plnenia žalobcu, ako základnej podmienky vyplývajúcej z ustanovenia § 49 ods. 2 písm. a) zákona o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom v čase uskutočnenia predmetného zdaniteľného plnenia (ďalej len „zákon o DPH“) na priznanie nároku na odpočítanie dane.

5. Krajský súd uviedol, že bolo nesporné, že sprievodná správa o poskytnutí poradenstva na základe zmluvy o poskytovaní poradenstva zo dňa 01.01.2012 za kalendárny mesiac jún 2014, vypracovaná ku dňu 30.06.2014 obsahovala prevzatý text zo strany 20 učebnice „Kvalita dreva a obchod s drevom“ od autorov Y. (internetová stránka www.nlcsk.sk/files/1503.pdf <http://www.nlcsk.sk/files/1503.pdf>). Obsahom sprievodnej správy bola informácia ohľadne kvalitatívneho triedenia ihličnatého a listnatého surového dreva do kvalitatívnych tried A, B, C a D.

6. K námietke žalobu spočívajúcej v tom, že paušálna odmena je terminus technicus a zahŕňa komplexné poskytovanie poradenstva v neobmedzenej podobe za vopred dohodnutú paušálnu mesačnú odmenu, pri ktorej sa nevyžaduje časová špecifikácia práce, krajský súd uviedol, že v prípade, ak si žalobca uplatňoval odpočítanie dane z pridanej hodnoty pri dodávke plnenia poskytnutého objednávateľom, bolo jednoznačne jeho povinnosťou preukázať, že prijaté plnenie použil ako platiteľ dane z pridanej hodnoty na dodávky svojich tovarov a služieb. Odpočítanie dane z pridanej hodnoty je v zákone č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov formulované ako právo platiteľa tejto dane, nie jeho povinnosť a v prípade, ak si platiteľ dane odpočítanie dane vo vzťahu k štátnemu rozpočtu neuplatní, nie je povinný preukazovať splnenie zákonom stanovených podmienok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty.

7. Krajský súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.05.2015 v konaní pod sp. zn. 7Sžf/41/2013, na ktorý sa odvolával žalobca v podanej žalobe. Tento rozsudok však podľa názoru súdu riešil inú právnu situáciu (daň z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2009). K dôkaznému bremenu bolo potrebné uviesť, že povinnosťou žalobcu bolo preukázať súvis prijátého zdaniteľného plnenia od spoločnosti Prokion, s.r.o. s jeho zdaniteľnými plneniami a dodávkami tovarov a služieb, teda preukázať, že plnenie od uvedenej spoločnosti použil ako platiteľ dane z pridanej hodnoty na dodávky tovarov a služieb svojim odberateľom. S poukazom na výsledky vykonaného dokazovania, tvrdenia žalobcu a listiny ním predložené, súd nemal žiadne pochybnosti, že žalobca svoju dôkaznú povinnosť neuniesol.

8. Krajský súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.06.2012 v konaní pod sp. zn. 5Sžf/63/2011 ako i na ďalší jeho rozsudok zo dňa 23.06.2010 v konaní pod sp. zn. 2Sžf/4/2009 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 23.02.2011 v konaní pod sp. zn. III. ÚS 78/2011, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že „dôkazné bremeno je na daňovom subjekte - žalobcovi. Primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane daňového subjektu - žalobcu, ktorý disponuje svojim právom uplatniť si za zákonom stanovených a splnených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty (je iniciátorom odpočítania dane z pridanej hodnoty) a ktorý si aj tento nárok uplatnil, preto je jeho povinnosťou preukázať, že si nárok uplatňuje dôvodne a za zákonom stanovených podmienok. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom. Ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty uznaný ako dôvodný“.

9. Krajský súd bol názoru, že správca dane poskytol žalobcovi dostatočný priestor na preukázanie jeho tvrdení a na preukázanie dôvodnosti uplatnenia odpočítania dane z pridanej hodnoty, pričom v

dostatočnom rozsahu i sám vykonal potrebné zisťovania, a to najmä dožiadanim na príslušnom Daňovom úrade v Žiline (za účelom preverenia v spoločnosti Prokion, s.r.o.), avšak ani vykonané dokazovanie zo strany správcu dane nevedlo k preukázaniu dôvodnosti uplatnenia odpočítania dane z pridanej hodnoty u žalobcu. Za dôkaznej situácie, ktorá v priebehu daňovej kontroly na základe vykonaného dokazovania vznikla, je i súd toho názoru, že žalobca nepreukázal, že prijaté plnenie (poradenstvo spočívajúce v opise textu zo strany 20 učebnice „Kvalita dreva a obchod s drevom“ od autorov Y.) od spoločnosti Prokion, s.r.o. použil na účely svojej podnikateľskej činnosti a dodávky tovarov a služieb. Dokazovanie bolo podľa názoru súdu vykonané v potrebnom rozsahu a v priebehu daňovej kontroly neboli porušené práva, ani právom chránené záujmy žalobcu ako daňového subjektu, ani ust. § 24 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

10. Podľa názoru krajského súdu nebola preukázaná súvislosť medzi prijatím zdaniteľného planenia od spoločnosti Prokion, s.r.o. a jasný a preukázateľný zámer použitia tohto plnenia v rámci ním realizovaných dodávok a žalobca si v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2014 nedôvodne uplatnil odpočítanie tejto dane v sume 500,- eur. Nebolo teda možné žalobcovi krátiť odpočítanie dane v alikvotnej výške pri tejto deklarovanej dodávke (ako sa toho domáhal žalobca v podanej žalobe), nakoľko v súvislosti s týmto plnením si žalobca uplatnil odpočítanie v sume 500,- eur, pričom v žiadnom rozsahu nepreukázal spojitosť tohto plnenia s jeho dávkami tovarov a služieb.

11. Podľa krajského súdu, správca dane postupoval správne a v zmysle zákona, keď žalobcovi rozhodnutím zo dňa 08.10.2015 určil rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2014 v sume 500,- eur medzi nadmerným odpočtom uvedeným žalobcom v daňovom priznaní a nadmerným odpočtom priznaným správcom dane, čo znamená, že žalobcovi bol znížený nadmerný odpočet zo sumy 47.575,64 eur na sumu 47.075,64 eur. Správne postupoval i žalovaný, keď toto rozhodnutie správcu dane potvrdil podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Z obsahu preloženého administratívneho spisu vyplývalo, že daňové orgány zistili skutkový stav správne a v dostatočnom rozsahu tak, aby bolo možné na jeho základe v zmysle zákona rozhodnúť. Záver správcu dane a žalovaného, ktorý urobili a ustálili vo svojich rozhodnutiach, zodpovedalo zásadám logického myslenia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov platnom v čase posudzovaného zdaňovacieho obdobia.

II.

12. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a navrhol, aby najvyšší súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že vyhovie žalobe, alebo zruší rozsudok krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň navrhol priznať mu právo na náhradu trov konania.

13. Žalobca poukázal na to, že poradenstvo poskytované spoločnosťou Prokion, s.r.o. zahŕňalo monitoring legislatívy pre oblasť elektroenergetiky a tepelnej energetiky, ekonomické a organizačné poradenstvo v segmente podnikania a zastupovanie žalobcu pred Úradom pre reguláciu sieťových odvetí. Pri poskytovaní poradenstva išlo o praktické riešenie problémov žalobcu, kedy boli potrebné a nenahraditeľné informácie získané od spoločnosti Prokion, s.r.o. Predmetom poradenstva v zdaniteľnom období boli informácie poskytnuté spoločnosťou Prokion, s.r.o. v rámci osobných a telefonických konzultácií vždy, keď sa žalobca potreboval obrátiť na spoločnosť Prokion, s.r.o. Išlo o predbežné poradenstvo poskytované v rámci zdaniteľného obdobia, nielen o spracovanie sprievodných správ ako výstupných dokumentov. Zdôraznil, že reálne aplikujúc zmluvu o poskytovaní poradenstva obdržal ekonomické a organizačné poradenstvo v predmete svojej podnikateľskej činnosti zo strany spoločnosti Prokion, s.r.o., ktorá bola pripravená zastupovať žalobcu pred Úradom pre reguláciu sieťových odvetí. Žalobca zastával názor, že odpočet DPH vo výške 500 eur na základe dodávateľskej faktúry od spoločnosti Prokion, s.r.o. bol oprávnený, reálny, odôvodnený a v súlade so zákonom č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v plnom znení.

14. Ďalej žalobca namietal odôvodnenie na str. 13 napadnutého rozsudku. Podľa žalobcu by finančná správa mala akceptovať, čo možno najširší záber poradenstva v rámci ktorého nie sú tak dôležité písomné výstupy ako praktická realizácia zmluvy o poskytovaní poradenstva. Zdôraznil, že reálne aplikujúc zmluvu o poskytovaní poradenstva obdržal ekonomické a organizačné poradenstvo v predmete svojej podnikateľskej činnosti zo strany spoločnosti, ktorá bola pripravená zastupovať žalobcu.

15. Žalobca nesúhlasil s názorom súdu, že nebola preukázaná súvislosť medzi prijatím zdaniteľného plnenia od spoločnosti Prokion, s.r.o. a jasný a preukázateľný zámer použitia tohto plnenia v rámci realizovaných dodávok. Žalobca využíval poskytnuté informácie od spoločnosti v situáciách, v ktorých bola poradenská činnosť nezastupiteľná. Bez poskytnutia týchto informácií, by žalobca nevedel riešiť praktické reálne problémy. Žalobca namietal, že predmet plnenia nepoužil na dodávku tovarov a služieb. Finančná správa a správny súd interpretujú dôkaznú povinnosť daňového subjektu pri poskytovaní poradenských služieb absolútne a nezohľadňujú reálnu aplikáciu zmluvy o poskytovaní poradenstva a využívanie poskytnutých informácií pri podnikateľskej činnosti žalobcu.

III.

16. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižava písomného vyjadrenia uvedenom v stanovisku č. 103352976/2016 zo dňa 15.06.2016 k žalobe z dôvodu, že kasačná sťažnosť podaná žalobcom neobsahuje žiadne nové skutočnosti ako tie, ku ktorým sa žalovaný vyjadril. Z toho dôvodu navrhol, aby najvyšší súd kasačnú sťažnosť ako bezdôvodne podanú zamietol.

IV.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

18. Podľa § 3 ods. ods. 1, 3, 6, 8 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb.

Správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

Pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane. Na právny úkon alebo inú skutočnosť rozhodujúcu pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane, ktoré nemajú ekonomické opodstatnenie a ktorých výsledkom je účelové obchádzanie daňovej povinnosti alebo získanie takého daňového zvýhodnenia, na ktoré by inak nebol daňový subjekt oprávnený, alebo ktorých výsledkom je účelové zníženie daňovej povinnosti, sa pri správe daní neprihliada.

Právom aj povinnosťou daňových subjektov a iných osôb podľa § 4 ods. 2 písm. d) pri správe daní je úzko spolupracovať so správcom dane.

Podľa § 24 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, daňový subjekt preukazuje

a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov, 2)

b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania,

c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

Správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli

zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Podľa 9 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov platnom v kontrolovanom zdaňovacom období, dodaním služby je každé plnenie, ktoré nie je dodaním tovaru podľa § 8, vrátane

- a) prevodu práva k nehmotnému majetku vrátane poskytnutia práva k priemyselnému vlastníctvu alebo inému duševnému vlastníctvu,
- b) poskytnutia práva užívať hmotný majetok,
- c) prijatia záväzku zdržať sa konania alebo strpieť konanie alebo stav,
- d) služby dodanej na základe poverenia alebo rozhodnutia vydaného štátnym orgánom alebo na základe zákona.

Podľa § 19 ods. 2, 3, vyššie citovaného zákona, daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby.

Ak sa dodanie tovaru alebo služby uskutočňuje čiastkovo alebo opakovane, považuje sa tovar alebo služba za dodanú najneskôr posledným dňom obdobia, na ktoré sa platba za opakovane alebo čiastkovo dodávaný tovar alebo službu vzťahuje s výnimkou podľa písmen a) až e). Za čiastkové dodanie tovaru alebo služby sa považuje také dodanie tovaru alebo služby, ktoré predstavuje časť celkového plnenia, na ktoré je uzavretá zmluva. Za opakované dodanie tovaru alebo služby sa považuje dodanie rovnakého druhu tovaru alebo služby v opakovaných dohodnutých lehotách. Ak

- a) je dohodnutá platba za čiastkovo alebo opakovane dodávaný tovar alebo službu inú ako v písmene b) za obdobie dlhšie ako 12 kalendárnych mesiacov, považuje sa tovar alebo služba za dodanú posledným dňom každého 12. kalendárneho mesiaca, až kým sa dodanie tovaru alebo služby neskončí,
- b) sa služba s miestom dodania podľa § 15 ods. 1, pri ktorej je povinný platiť daň príjemca služby, uskutočňuje čiastkovo alebo opakovane počas obdobia dlhšieho ako 12 kalendárnych mesiacov a platba je dohodnutá za obdobie dlhšie ako 12 kalendárnych mesiacov, považuje sa služba za dodanú posledným dňom každého kalendárneho roka, až kým sa dodanie služby neskončí,
- c) platiteľ požaduje za každé obdobie opakovane poskytovaného nájmu nehnuteľnosti popri nájomnom osobitne úhradu za presne dodané množstvo elektriny, plynu, vody a tepla, považujú sa tieto tovary za dodané dňom vyhotovenia faktúry, ktorou platiteľ požaduje platbu za tieto tovary,
- d) sa opakovane poskytujú elektronické komunikačné siete a elektronické komunikačné služby a spolu s nimi elektronické služby osobami, ktoré majú na poskytovanie uvedených sietí a služieb povolenie podľa osobitného predpisu, 6a) za deň dodania služby sa považuje najneskôr deň vyhotovenia faktúry a ak faktúra nie je vyhotovená do konca tretieho kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom bola služba dodaná, daňová povinnosť vzniká posledným dňom tretieho kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom bola služba dodaná; táto výnimka sa nevzťahuje na opakovane poskytované elektronické komunikačné siete a elektronické komunikačné služby a spolu s nimi poskytované elektronické služby, ak daň z týchto služieb je povinný platiť príjemca služby,
- e) sa opakovane dodáva tovar s oslobodením od dane podľa § 43 počas obdobia dlhšieho ako kalendárny mesiac, považuje sa tovar za dodaný posledným dňom každého kalendárneho mesiaca, až kým sa dodanie tovaru neskončí.

Podľa § 49 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň

- a) voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané,
- b) ním uplatnená z tovarov a služieb, pri ktorých je povinný platiť daň podľa § 69 ods. 2 až 4, 7 a 9 až 12,
- c) ním uplatnená pri nadobudnutí tovaru v tuzemsku z iného členského štátu podľa § 11 a § 11a,
- d) zaplatená správcovi dane v tuzemsku pri dovoze tovaru.

Podľa § 51 ods. 1 vyššie citovaného zákona, právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak

- a) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71,
- b) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. b) je daň uvedená v záznamoch podľa § 70,
- c) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. c) má faktúru od dodávateľa z iného členského štátu,
- d) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. d) má dovozný doklad potvrdený colným orgánom, v ktorom je platiteľ uvedený ako príjemca alebo dovozca.

19. Kasačný súd sa oboznámil s obsahom spisu a zistil, že poskytovateľ fakturoval poradenstvo v zmysle uvedenej zmluvy a sprievodnej správy za jún 2014 sťažovateľovi ako odberateľovi faktúrou č. 2014059 zo dňa 30.06.2014 v sume 3.000,- eur (z toho daň z pridanej hodnoty v sume 500,- eur), pričom sťažovateľ si daň v sume 500,- eur uplatnil na odpočítanie v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2014.

20. Tvrdenia sťažovateľa v podanej kasačnej sťažnosti, že spoločnosť Prokion, s.r.o. zabezpečovala pre žalobcu monitoring legislatívy pre oblasť elektroenergetiky a tepelnej energetiky, ekonomické a organizačné poradenstvo v segmente podnikania a zastupovania žalobcu pred Úradom pre reguláciu sieťových odvetví, a to vo forme osobných, telefonických konzultácií a elektronickou komunikáciou a žalobca túto poradenskú činnosť reálne využíva pri riešení praktických problémov a v situáciách, kde sú potrebné, podľa názoru súdu ešte žiadnym spôsobom nepreukazuje ako boli služby poskytnuté žalobcovi v mesiaci jún 2014 použité na dodávky tovarov a služieb žalobcu, ako to vyžaduje ust. § 49 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Na uvedenom konštatovaní súdu nemôže nič meniť ani tvrdenie žalobcu, že „obdĺžal“ od spoločnosti Prokion, s.r.o. ekonomické a organizačné poradenstvo a táto spoločnosť bola pripravená žalobcu zastupovať pred Úradom pre reguláciu sieťových odvetví.

21. Kasačný súd poukazuje na nález ústavného súdu č. III ÚS 24/2010-57, kde súd vyslovil výrok, že v daňovom konaní platí prejednávacia zásada, nie vyhľadávacia. Každý daňový subjekt má povinnosť daň priznať (bremeno tvrdenia) a jednak povinnosť toto tvrdenie preukázať (dôkazné bremeno). Povinnosť dôkazného bremena nastáva vtedy ak vzniknú pochybnosti o tvrdeniach daňového subjektu. Správca dane nemusí z úradnej povinnosti vyhľadávať a zisťovať skutočnosti, ktoré mohli byť podkladom k tomu, aby daňový subjekt mohol v konaní uplatniť nároky na priznanie odpočtu dane. Správca dane dodržal ustanovenia § 3 ods. 3 a ods. 6 zákona č. 563/2009 Z. z. a skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní zistil čo najúplnejšie, nakoľko vykonal rozsiahle dokazovanie, ktorým neodstránil pochybnosti správcu dane a žalobca na výzvy správcu dane reagoval tvrdeniami týkajúcimi sa poskytnutia zdaniateľného plnenia uvedeného na spornej dodávateľskej faktúre od spoločnosti Prokion, s.r.o. ale reálna využiteľnosť poradenskej činnosti však nebola v žiadnom vyjadrení žalobcu správcovi dane konkretizovaná.

22. Kasačný súd mal za to, že správca dane postupoval v súlade s § 24 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok), v zmysle ktorého dbal, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, a nebol pritom viazaný iba návrhmi daňového subjektu. Ďalej uvádza, že správa daní vo vzťahu k fiškálnym záujmom štátu je príslušnými hmotnoprávnymi a procesnými predpismi verejného práva upravená tak, že žalobca ako daňový subjekt má okrem iného povinnosť sám si daňovú povinnosť vypočítať, priznať ju a zároveň hodnoverne preukázať prostredníctvom riadne vedeného účtovníctva a iných listinných dôkazov, pričom v rámci daňového konania nesie dôkazné bremeno. Správca dane je oprávnený a zároveň i povinný s využitím inštitútu daňovej kontroly a iných procesných postupov, samozrejme za zachovania procesných práv daňových subjektov zisťovať a preverovať základ dane alebo iné skutočnosti pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti. Pri činnosti správcu dane predchádzajúcej vyrubeniu daňovej povinnosti autoritatívnym spôsobom formou rozhodnutia sa uplatňuje dôsledná aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov správcami dane spolu so zásadou objektívnej pravdy vo vzťahu k potrebným zisteniam.

23. Dokazovanie bolo podľa názoru kasačného súdu vykonané v potrebnom rozsahu a v priebehu daňovej kontroly neboli porušené práva, ani právom chránené záujmy žalobcu ako daňového subjektu, ani ustanovenie § 24 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

24. Kasačný súd sa preto s poukazom na vyššie uvedené závery s napadnutým rozsudkom krajského súdu stotožnil a kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

25. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi nepriznal voči žalovanému nárok na náhradu trov kasačného konania, keďže v konaní nebol úspešný.

26. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.